

Wat er met zuurkool en een gezelschap gebeurt

Het hele gezelschap was samengeklonterd in de eetkamer. Daar stonden ze, rond de eettafel. De kapitein, met zijn borstelsnor, wreef zich in de handen en in zijn haar. De dochter van de bakker, onder het stuifmeel, vouwde vliegtuigjes van papieren servetjes. Jamûh, een vluchteling, beet voortdurend naar de broekspijpen van de gastvrouw. Voor alle duidelijkheid: het gesprek was nadrukkelijk in een impasse beland. Niemand sprak ook maar een woord, zwijgen ging een ieder veel beter af. Bijvoorbeeld de handelsreiziger, die met zijn linkervuist splinters van de tafel afsloeg en met zijn rechterhand een ontkurkte fles rode wijn vasthield. Onderwijl hinkelde hij, vanwege zijn ene been, rond die pan met stinkende zuurkool die een onbekend iemand midden op de tafel had geplaatst. Onder de tafel stepte een meisje van vijf rondjes, terwijl ze aanhoudend haar hoofd stootte tegen de onderkant van de tafel. Voor elke bult plakte ze een pulkie aan het stuur van de step. De papegaai in de kooi aan de muur verwarde elke boenk van het meisje met het uursignaal van de klok en kraste drie per tien minuten een gewijzigd tijdstip. Iemand kwam de kamer binnen, keek drie keer rond en verdween weer. De kapitein trapte de deur dicht, schopte zich een verzwikte enkel en een gat in de deur. De deur bleef scheef in zijn hengsels hangen. Intussen stonk de zuurkool almaar harder en had het meisje van vijf zoveel pulkies op haar stuur gekleefd dat haar handen eraan vastplakten. Een dame in een rood broekpak kon haar tic niet langer bedwingen en gebaarde haar buurman haar een tik tegen het hoofd te geven. Het gewricht van de buurman kraakte met de klap, maar de tic bleef. De tweeling, die het van een afstand hadden staan bekijken, sloegen vervolgens hun boek weer open bij hoofdstuk zeven. Buiten viel de avond in. De handelsreiziger goot de wijn bij de zuurkool, waarna Jamûh opnieuw naar de broekspijpen van de gastvrouw beet. Het werd een dag van weinig goed nieuws toen de avond gevolgd werd door de nacht. De zuurkool was uitgestonken toen iemand de pan van de tafel griste.

12.1.06